

DANSK KIRKE I SYDFRANKRIG

KIRKENYT 228

JUNI-AUGUST 2025

ET KORT GENSYN

INDHOLD

AFSKED OG GENERALFORSAMLING	4-6
REJSEN OVER MIDDELHAVET	8-12
BOGENS FOLK	14-18
BAGOM FORDOMMENE	20-21
MONT SAINT MICHEL	22-24
GITTE VEJLGAARD	26
SANKT HANS	26
STØT KIRKEN	28
PRAKTISKE OPLYSNINGER	30
DET SKER	32

Al henvendelse om annoncer
og hjemmeside:
Tlf: +33 6 60 81 64 48
Mail: pasteur@eglisedanoise.org

Kirkenyt udsendes af Dansk Kirke
i Sydfrankrig til danske og norske
husstande i Sydfrankrig og Monaco.

Udgives med 4 numre hvert år.
Oplag: 1.000

Tryk: Imprimerie
ASECA PRINT

Opsætning:
Pernille Picherit

Forside foto:
??

Næste nummer udkommer:
Maj 2025

Fra fremmed til fransk

Frankrig har gennem tiden tiltrukket mennesker fra alle sider. Engang var det vikingerne nordfra. Uindbudte gæster, der tog, hvad de kunne. Deres danske efterkommere i Sydfrankrig er mere diskrete og fredsommelige. Det er ikke dem, der er genstand for hed debat i offentligheden.

I dette nummer af Kirkenyt kan I læse om fremmede, der er blevet franske. Det gælder italienerne og jøderne. Hver på deres måde har de spillet og spiller fortsat en væsentlig rolle i det franske samfund. For italienernes vedkommende er det naturligt nok især i Nice og omegn. Det fortæller Susse Terp om i sin artikel.

De seneste år har Frankrigs jøder i stigende grad følt sig ildesete og chikaneret. Men det er uomgængeligt, at jøder (hvad enten de vedkender sig den jødiske tro eller ej) har ydet og fortsat yder væsentlige bidrag i fransk kultur og politik. Det kan I læse om i artiklen Lasse Rose Nielsens "Bogens folk".

"Gæstearbejder" kan man kalde redaktøren af dette nummer. I pausen mellem den afgående og den kommende præst har jeg sagt ja til at tage mig af løbende opgaver i maj. Når dette blad læses, er vi, Ida og jeg, allerede rejst igen og kan sige:

Tak for denne gang!
Niels Grymer

KONFIRMATION 2026

Planlægning af næste sæsons konfirmationsforberedelse må vente, til en ny præst er tiltrådt, forhåbentlig til september. Det samme gælder datoen for konfirmationen i foråret 2026.

Interesserede må altså væbne sig med tålmodighed. Når der er nyt om præstestillingen, vil det blive meddelt i kirkens nyhedsmail, på facebook – og naturligvis i næste nummer af Kirkenyt.

Kunst, design og antikviteter søges!

Overvejer du at sælge på auktion?
Hos Bruun Rasmussen kan du få
en professionel vurdering foretaget af
vores topspecialister. Vi står altid klar
til at hjælpe dig til et godt hammerslag.

Kontakt venligst vores internationale repræsentant:
Ditte Herborg Krogh: +33 (0) 6 61 85 45 64 / dhk@bruun-rasmussen.dk

facebook.com/dsuknice

BRUUN RASMUSSEN
PART OF THE BONHAMS NETWORK

AFSKED OG GENERALFORSAMLING

Ved gudstjenesten i St. Michael's Church i Beaulieu søndag den 23. marts tog menigheden afsked med Birgitte Grøn. Efter gudstjenesten og en lækker kirkesnack, serveret af Jens Pele, var det tid til kirkens årlige generalforsamling. 35 deltog.

PRÆSTENS ÅRSBERETNING

Birgitte Grøn takkede for en dejlig tid som præst i Sydfrankrig. "Tak fra både Thomas og mig. Vi har begge

været meget glade for tiden og mødet med jer alle, menigheden, her i Sydfrankrig." Kontrakten på to år samt et halvt års forlængelse er nu afsluttet, men da der endnu ikke er valgt ny præst og stillingen skal genopslås, vikarierer Birgitte i påsken i april og Niels Grymer vikarierer i maj måned. Man håber en ny præst kan starte i september.

Der har i 2024 været holdt i alt 20 gudstjenester med i alt 460 deltagere, og med en lige

fordeling mellem de to kirker i Cannes og Beaulieu-sur-Mer. Herudover en fastelavngudstjeneste i Pradokirken i Cannes og en musik- og dåbsgudstjeneste i Beaulieu-sur-Mer.

Til de kirkelige handlinger har der deltaget alt 286. Der har ikke været nogen konfirmander i 2024, men der kan nok forventes et konfirmandhold til efteråret.

5 kirkelige velsignelser er afholdt rundt på forskellige steder i Sydfrankrig. Der har været 2 dødsfald med bisæt-

telse og mindegudstjeneste. I årets løb har der fundet flere sjælesorgssamtaler og hjemmebesøg sted.

Vi havde besøg af Frederiksborg Slotskirkes drengekor i efteråret 10.-14 oktober. Koret holdt koncert i den anglikanske kirke i Monaco og i Pradokirken i Cannes. Desuden medvirkede koret ved gudstjenesten 13. oktober i Cannes. Et vellykket korbesøg.

I Holy Trinity Church i Cannes var der i april foredragsaften med forfatter Kristian Bang Foss om hans forfatterskab. Litteraturklubben havde forinden læst en af hans bøger. I Villa Ingeborg holdt vi i juni en temaeftersmiddag: Når jeg bliver gammel, med oplæg fra psykolog Lea Holm-Jensen, ejendomsmægler Susanne Hey og præst Birgitte Grøn. En fin eftermiddag.

Litteraturkredsen har mødtes ca. hver anden måned med oplæg ofte af Thomas Nordby eller ved Birgitte og med gode diskussioner og samtaler.

Der blev holdt en fin Skt. Hans aften på stranden ved Juan le Pin med båltales ved

præsten, som også talte ved Club Danois' Skt. Hans aften. I Frederiksborg Slotskirke i Danmark blev der i juli holdt en orgelkoncert med vores franske organister. Succes'en gentages den 20. juli 2025.

Årets største event, julebasaren på hotel Casa Rose i november, blev en stor succes med 7-800 deltagere og rekordomsætning.

Bladet KirkeNyt er netop kommet ud med nr. 227. Det 10. blad, som Birgitte Grøn står for.

ÅRSBERETNING VED

FORMAND JESPER BITSCH

Formanden udtrykte en stor tak til alle de frivillige ved julebasaren, hvor alle trækker på samme hammel samt en stor tak til Hans Janus for en kæmpeindsats med webshoppens! Alle de frivilliges indsats og de hyggelige dage giver fællesskab og styrker betragteligt kirkens økonomiske fundament.

Kommunikation: Her har vi dels KirkeNyt der sendes til ca. 750 husstande men også kirkens hjemmeside samt Nyhedsbrevet, der sendes til

ca. 400 med aktuelle nyheder. Vi søger en person med god kommunikationserfaring til at udvide og forbedre kommunikationen fremover.

Præsteboligen er løbende blevet repareret, og haven både foran og bag ved huset er blevet sat i stand med beskæring, ny græsplæne, vandingsanlæg, nye planter og buske.

Pt. foregår der en stabilisering af muren foran præsteboligen så jorden og gaden foran boligen ikke skrider ned. Vi er fælles med de andre grundejere om dette projekt.

Fremtiden: Det er tyndet ud i kirkegangen fra 2008-2023. Vi søger nu en fuldtidspræst til at varetage embedet. Stadig ulønnet, med diæter, bolig og bil. Der er forhåndstilsagn fra DDKiU om udvidelse.

Der blev i forbindelse med formandens beretning, spurgt til det opråb om hjælp, der er sendt ud som nyhedsmail fra Kirkekomiteen, og hvor der efterlyses flere hænder til specifikke opgaver. Næstformand, Susanne Hey, svarede, at der var kommet tre henvendelser.

FORTSAT

Til kirkekomiteen genvalgtes Susanne Hey og Jesper Bitsch.

Else Skønnemand er trådt ud, da hun er flyttet til Danmark. Nyvalgt blev Gitte Vejlgård

Som suppleant valgtes Helle Bjerregaard. Som revisor genvalgtes Jens Vestergaard

Regnskab og budget, fremlagt af kasserer Hans Janus, kan ses i Kirkenyt nr 227.

FORSLAG

Fra Marianna Mørch og Henrik Schjødt Christensen var følgende forslag indsendt:

"Generalforsamlingen opfordrer Kirkekomiteen til at drage omsorg for, at den næste ansættelse af en præst (og ansættelserne derefter) sker med pligt for den ansatte til at bosætte sig i Frankrig som hovedbopæl (status som résident)"

Henrik Schjødt Christensen motiverede forslaget med, at man ønsker en resident præst i lighed med, at præster i Danmark er bosat i deres sogne. Jo flere præsten kender i sognet jo flere kommer der i kirken, og jo flere penge kommer der til kirken.

Forslagsstilleren tilbyder hjælp til selvangivelsesar-

bejdet i Frankrig, hvis en resident præst ansættes.

Marianna Mørch efterlyste mere samarbejde med Club Danois. Kirkekomiteen svarede, at vi har firmamedlemskab, og gerne samarbejder.

Formanden Jesper Bitsch takkede Else Skønnemand for hendes lange og trofaste arbejde i Kirkekomiteen og som frivillig.

Desuden holdt han taketale for Birgitte Grøn og takkede hende varmt for tiden som præst ved Den danske kirke i Sydfrankrig.

LIVE EKSTRAORDINÆR

Valbonne | 1254 Route de la Valmasque
04 92 38 98 60 - www.boconcept.com

BoConcept®
LIVE EKSTRAORDINÆR

ANDERSEN ESTATE

Fundamentet for vores ejendomsmæglervirksomhed er:

Skandinavisk effektivitet:

Vi fokuserer på at sælge din bolig.

En grundig dialog med potentielle købere, sikrer kvalitative fremvisninger og en effektiv salgsindsats.

Gennemsigtighed:

Din bolig præsenteres med alle relevante informationer og dokumenter. Køber opnår derved et grundigt kendskab til din bolig inden fremvisning. Dette giver de bedste fremvisninger.

Rettidig omhu:

Det gode forarbejde er forudsætningen for det gode salg. Når vi finder køberen til din bolig, kan udarbejdelse af købsaftalen påbegyndes øjeblikkeligt.

Det bedste resultat:

Kun den bedst tænkelige præsentation af din bolig, får dens særlige kvaliteter og nuancer frem i lyset. Sammen med en målrettet, professionel og international markedsføring, opnås den højeste salgspris inden for den aftalte tidsramme.

Morten Andersen

Tel: +33 (0)6 86 69 16 89

Email: info@andersenestate.com

Ejendomsmægler på Côte d'Azur

Skandinavisk effektivitet

Gennemsigtighed

Rettidig omhu

Et fair salær

WWW.ANDERSENESTATE.COM

REJSEN OVER MIDDELHAVET

Af Susse Terp

Jeg glemmer aldrig sejlturen fra Nice til Corsica for nogle år siden.

Vejret var varmt med en let brise, og på det øverste dæk kunne vi bestille dejlige kølige drikkevarer, og bare sidde eller ligge i de behagelige stole og nyde turen.

Jeg er normalt rigtig god til at nyde et sådant øjeblik. Skyde alle de kedelige ting til side og bare lade mig rive med og nyde nu'et. Men den dag forsvandt den evne dog, da jeg rejste mig og gik hen til rælingen og så ned over Middelhavets klare vand.

Pludselig blev alting ændret for mig, og nyhederne fra den foregående dag om 125 druknede bådflugtninge, mænd, kvinder og børn, overtog hele scenen, da det gik op for mig, at det vand, jeg stod og så ned på, var det samme vand, som mennesker omkom i, gang på gang i deres søgen efter et bedre liv.

Efter denne oplevelse fra sejlturen blev jeg faktisk mere bevidst om hele problematikken i nabolandet, Italien, hvor flere og flere problemer med bådflugtninge hobede sig op.

Det gav også en ændring oppe nordpå i grænselandet mod Frankrig. Jeg husker med

stort ubehag, at min bil blev stoppet af grænsepolitiet på en af de små bjergveje mellem Frankrig og Italien. Vi blev bedt om at åbne bagagerummet, så gendarmene kunne se, at vi ikke smuglede flygtninge ind i Frankrig.

En anden gang læste jeg det store skilt, der var opsat ved restauranten og supermarkedet ved grænseovergangen ved Ventimiglia. På flere sprog blev bilisterne advaret om, at flygtninge eller migranter kunne have skjult sig i ens køretøj, mens man spiste eller handlede i grænsebutikken, for på den måde at krydse grænsen.

Man skrev der kort og koldt om mennesker, der måtte formodes at være i stor nød, og jeg fandt det meget ubehageligt.

- Hvor er vi dog heldige, at vi er født i vesten og har et gyldigt pas.

Jeg gentog den sætning, som jeg har hørt mig selv sige en del gange i min efterhånden lange levetid.

ALT FORTSATTE BARE

Bagmænd, der tjente formuer på at sende ulykkelige og fattige mennesker over havet i synkefærdige både, blev afsløret mange gange, men nye kom til

De grufulde billeder af mennesker, der holdt deres børn op mod redningsmandskabet, de enkelte gange, de nåede at komme frem. De sørgelige beretninger om mennesketab. Flere flygtningelejre blev opført i Italien og Grækenland - det virkede, som om det ingen ende ville tage. Og er dette ikke nok, så er der til stadighed en lind strøm af økonomiske flygtninge på vej fra Mellemamerika gennem Mexico mod den Amerikanske grænse. En nyvalgt præsident i USA gør ikke situationen bedre, tværtimod bliver den kun globalt værre, da samme præsident med et pennestrog nedlagde alle de hjælpeprojekter i verden, der var med til at afhjælpe situationen i de fattigste lande, og der igennem være med til at begrænse menneskenes ønske om at forsøge lykken et andet sted.

ITALIEN

Da jeg i dag lever små 30 kilometer fra den italienske grænse, valgte jeg at begrænse min søgen efter, hvad udviklingen havde været der gennem de sidste mange år.

Årsagen til dette valg var, at jeg fandt en interessant beskrivelse af en dansk forfat-

ters slentretur omkring havnen i Genova i 1875. Hans navn var Ed. Erslev, og han nedskrev sine iagttagelser i Geografisk Tidsskrift, Bind 6, (1882).

Han ser et stort skib, der var rede til at føre en del udvandre af sted og han skriver: «Man så her lignende scener, som vi ikke sjældent finde hos os selv: en mængde simple folk, mænd, kvinder og børn, der gik om tv tv bord, nogle smilende og frejdige, andre nedslående og vemodige. På mit spørgsmål om, hvorhen skibet skulle gå, var svaret: "Til La Plataflodens munding"». Altså Argentina.

Støttet på Konsulatberegninger fra det tidspunkt, regnede man den gang med, at der var cirka en halv million Italienere, der var rejst ud af landet, heraf 110.000 til Sydamerika, cirka 200.000 til Europa, heraf 120.000 i Frankrig.

Mange gange er det tilfældigheder, der er med til at berige ens liv og tanker. For nogenlunde samtidig med at jeg læste Erslevs erindringer, fik jeg en invitation fra Association des Haute-Cagnois til et foredrag om "Italienske immigranternes glemte historie i Nice og Alpes-Maritimes". For det viste sig jo, som nævnt, at fra midten af 18. Hundrede tallet til

1960'erne flyttede tusindvis af italienere til Frankrig, især til Alpes-Maritimes og dets kystbyer.

Det viste sig, at de begivenheder aldrig er blevet en del af den officielle historie.

«Alle ulykkerne, skæbnerne, flytningen af mænd og kvinder alene eller hele familier, de fleste til fods over bjergene, sletterne eller fra landsbyerne for at håbe på beskæftigelse, om velvære, om en tilfredsstillet sult, om en fremtid for børn - i retningen af menneskerettighedernes hjemland.»

Foredragsholderen var historikeren Gerard Geist, og det var også ham, der havde samlet immigranternes historie og nedskrevet den i bogen «L'histoire oubliée des immigrés italiens à Nice et dans les Alpes-Maritimes».

DENNE HISTORIE ER OGSÅ MIN

M. Christian Estrosi, Nice's borgmester, har skrevet et både bevægende og spændende bidrag til bogen om immigranterne.

Han er ikke i tvivl om, at Nice er en af de byer i Frankrig, og endda i verden, der skylder mest til immigration.

Byen har i århundrede tiltrukket og budt velkommen til italienere selvfølgelig, men også til armeniere, Pied-Noirs, tunesere og mange andre, som nu deler sætningen: "Jeg er fra Nice".

Byen er alt, hvad den er i dag, takket være alle disse kvinder og mænd, der kom til Nice, arbejdede der, boede der og nogle gange blev der. Sammen har de skrevet en

global historie om Nice, som giver genlyd omkring Middelhavet og over hele verden.

HVER ANDEN INDBYGGER I NICE HAR ITALIENSKE FORFÆDRE

Men Italieneres historie i Nice er en Niçois-historie. Ikke kun fordi hver anden Niçois i dag har italienske forfædre, eller fordi Nices skæbne er dybt forbundet med Italiens, men fordi deres historie siger noget om denne by.

Personlige vidnesbyrd fra bogen fortæller om glæder og sorger, fortæller os om liv med arbejde, vilje, hengivenhed, nogle gange frækhed; liv, der udelukkende er viet til at undslippe fattigdom og finde håb; ofte anonyme liv, vores bedsteforældres eller oldeforældres, som vi genfinder med følelser. Nice er blevet "deres" land, det land, vi tilhører, som vi er stolte af.

Historien er også min, skriver Estrosi. "Da jeg læste disse beretninger, tænkte jeg hele tiden på mine bedsteforældre, Joseph og Angélique, født Giuseppe og Angelica, som blev indbyggere i Nice på bekostning af at blive revet væk fra Umbrien, men for hvem Nice var et løfte om et lykkeligt liv.

Dette løfte er stort set blevet

holdt for dem, som det har været for mange andre italienere.

DEN FØRSTE BØLGE AF UDLÆNDINGE VED KYSTEN

Efter Paris-traktatens underskrivelse blev englænderne opmuntret til at rejse til Frankrig og begive sig ud på det, der den gang blev kaldt "The Grand Tour", som bestod i at rejse rundt i Italien på jagt efter historie og kunst fra antikens kilder. Dertil kom rejser pga sundhed. Universitetet i Montpellier havde skrevet om teorierne om klimaets og svømmingens betydning for menneskets fysiologi.

Det er starten på den store udvikling, som Côte d'Azur vil komme til at opleve. En udvikling, der voksede yderligere efter, at en forelsket kirurg fra Scotland ved navn Tobias Smollett skrev en bog om sin rejse gennem la France et l'Italie. Om hvorledes alle og rigelige forsyninger bliver transporteret på æsler til kysten fra det frodige Piemonte, for at blive bragt over Var-floden til Var.

I 1858 boede der 803 udenlandske familier (i alt 7 900 personer : 43% englændere, 20 % franskmænd og resten russere, tyskere og amerikanere). I 1861 talte den niçoise befolkning 48 273.

DEN ANDEN BØLGE AF UDLÆNDINGE VED KYSTEN

Der blev afholdt folkeafstemning om Frankrigs annektering af Nice den 15. og 16. april i 1860. Resultatet var meget tæt, 6 810 ja-stemmer ud af 6 846 afgivne stemmer.

Alt ændrede sig nu under Napoleon III da jernbanen Paris-Lyon-linjen blev forlænget til Nice. Flere og flere vinterbesøgende kom til Rivieraen. Og reisetiden kom næsten ned på 15 timer fra Paris til Nice.

Der var 31 hoteller i Nice i 1864, 54 i 1875, 91 i 1895, 128 i 1900 og 285 i 1914.

Der var brug for arbejdskraft til de nye tider, og man skulle ikke gå langt for at finde den.

FOLKETÆLLING I ITALIEN

Geografisk Tidsskrift, Bind 6, (1882) indeholdt også meget interessante oplysninger om antallet af indbyggere i Italien: "Efter den i Decbr. 1881 afholdte Tælling havde hele Kongeriget en Folkemængde

FORTSAT

af 29 Mill, eller 2 Million flere end efter Tællingen i 1871. Da nu Tallet paa fødslerne Overgaard Tallet paa Dødsfaldende med 200.000 om Aaret, og da mange Egne ere over al Maade folketætte, saaledes i f. Ex. Lombardiet (uden Milano) med 14.000, og Omegnen af Neapel endog med 20.000 paa hver Flademil, medens Danmark f. Ex. Kun har 2800 paa hver Flademil, kan Italien uden frygt sende 100.000 Mennesker eller flere bort om Aaret."

Med oprettelsen af den Italienske stat var der et presserende behov for at give en national følelse til befolkninger, hvis bånd i århundrede havde været regionale og provinsielle.

Viktor Emmanuel II havde fået et samlet Italien, nu skulle han også skabe italienerne.

I starten så de italienske myndigheder positivt på udvandringen, da det berigede landet gennem de pengeoverførsler, som migranterne sendte til deres oprindelsesland.

Men for staten var det svært.

Italien havde en meget stor andel af bønder. Der var 18 millioner bønder ud af en befolkning på 26 millioner.

Færre end en million italienere talte italiensk, og 70% brugte tegninger, fordi de ikke kunne skrive.

Malaria dræber 40.000 mennesker om året og ernæringsforstyrrelser dræber mellem 100.000 til 200.000 børn før 5-årsalderen på grund af underernæring og dårlig hygiejne.

Men tingene ændrede sig i 1870, hvor udviklingen var gået helt skævt på flere områder.

For det første blev der slået hårdt ned på "handlen med børn."

Det var almindeligt at "leje" børn mellem 5 og 13 år ud under sæsonbestemte migrationer. Kort før påske ankommer børn i hele familier fra alle dele af Piemonte, oftest til fods via Alpepassene. På messer sælges de i mindst seks måneder til opdrættere eller andre arbejdsgivere.

Deres vederlag (80 til 100 franc) gives til forældrene.

De er tiggere, stenbrydere, murmeldyr-showmænd eller sælgere af gipsstatuetter, der gengiver berømte kunstværker.

Gerard Geist har flere vidneudsagn af disse børn i sin bog, og man forstår hvorfor "invasionen af små italienere"

blev anset for at være ulovlige og umenneskelige.

Rygterne om El Dorado blev stoppet.

"El Hombre Dorado" - den gyldne mand, der dækkede sig med guldstøv hver eneste dag og vandrede rundt i de guldbelagte stræder i sin overdådige by.

Flere eventyrere brugte hele deres liv på at jagte den gyldne stad, og store ekspeditioner forsvandt sporløst. Legenden har lige siden europæernes ankomst til Sydamerika kostet tusinder og atter tusinder livet.

MIGRANTERNES ERHVERV

CIRKA 6% af den italienske arbejdsstyrke var i begyndelsen beskæftiget i landbruget.

50% var beskæftiget i beklædningssektoren (skræddere, syerske) og byggeri.

Da man opgjorde arbejdsstyrken i 1936 var italienerne i Nice arbejdsmæssigt repræsenteret med 41% ved byggeri og mindre industri, 33% ved landbrug, 15% ved husligt arbejde og butikshandel.

At Nice i juli 2024 blev valgt af UNESCO som verdenskultur-arv er vel den bedste afslutning på min artikel.

Efter 8 år som privat kok, kan vi med glæde meddele at Pele har overtaget et storkøkken i Antibes, hvor vi har mulighed for at lave catering til bryllupper, fødselsdage, firmafester, konfirmationer, frokostordninger til firmaer mm.

Der vil yderligere blive mulighed for at holde kokkekurser, vinsmagning og mindre arrangementer på stedet.

I kan kontakte os på:

16 boulevard du Val Claret, 06600 Antibes

contact@chefpele.fr - 06 15 52 66 00

www.chefpele.fr (indtil 1. juni)

www.cateringbychefpele.fr (efter 1. juni)

NB

CABINET NICOLAS BRAHIN

NICOLAS BRAHIN

ADVOKATFIRMA I NICE

Cabinet Brahin har speciale inden for følgende områder:

- **Bank- og finansret;**
- **Skatteret**
- **Selskabsret**
- **Ejendomsret**
- **Byggeret**

Vores advokatkontor har beskæftiget sig med disse områder i mere end 20 år.

Nicolas.Brahin@brahin-avocats.com

Camilla.Nissen.Michelis@brahin-avocats.com

www.brahin-avocats.com

BOGENS FOLK

Af Lasse Rose Nielsen

Intet europæisk land har så mange jøder som Frankrig. Deres historie i landet rummer lyspunkter og mørke pletter.

Den jødiske befolkning i Frankrig tæller omkring 550.000 mennesker i dag, næsten en fordobling siden 1945. Historisk set har jøder generelt været godt integreret i det franske samfund, især efter "et konkordat" med Napoleon i 1808, hvor jøder fik borgerrettigheder i Frankrig. Denne "Émancipation" er en hjørnesten i Europas historie, en udløber af Oplysningsstiden. Jøder fik status som borgere og var ikke længere henvist til at leve som pariaer i en ghetto. Officielt blev jødedommen sidestillet med andre religioner.

I 1791 anslåes den jødiske befolkning i Frankrig til at have være omkring 40.000, hvoraf hovedparten boede i Alsace-Lorraine. Gradvist flyttede mange til Paris i løbet af det 19. århundrede.

I Frankrig indførte man i forbindelse med konkordatet den ordning, at jøder ikke længere blev omtalt som jøder, men som "israélites". "Jøde"

forblev et nedsættende ord. En vigtig ordning i den republikanske forfatning var desuden forbuddet mod at registrere "tro og religion" i officielle registre.

MED ELLER UDEN JØDISK EGENART

Det 19. århundrede var en evig kamp mellem de grupper som ville forsvare den republikanske forfatning, og dem, der ville genskabe "l'ancien régime", enevælden, og Kirkens åndelige magtposition inden for al undervisning. Det er jo ganske logisk i denne problematik, at jøder som minoritet havde en historisk mulighed for at emancipere sig. Borgerlige rettigheder og liberal tankegang er en enestående mulighed for "bogens folk": mennesker som sætter studier og lærdom over alt andet i livet. Prisen for frigørelsen var ofte at opgive jødedommen som religion. Mange jøder blev erklærede ateister.

Det var dog ikke alle jøder, der tilsluttede sig "oplysningsstidens" tanker. De ortodokse religiøse kunne se risikoen for en gradvis opløsning af al sand jødisk kulturliv, forankret

i religionen. Men det er helt klart, at Frankrig favoriserede de jøder, som valgte at blive sande "israélites", dvs. borgere som ikke påberåbte sig deres jødiskhed, men var stolte patrioter i et moderne borgerligt samfund. Disse "israélites" var skabt til at passe ind i det franske borgerskab, "la bourgeoisie française".

DREYFUS OG ANTISEMITISMEN

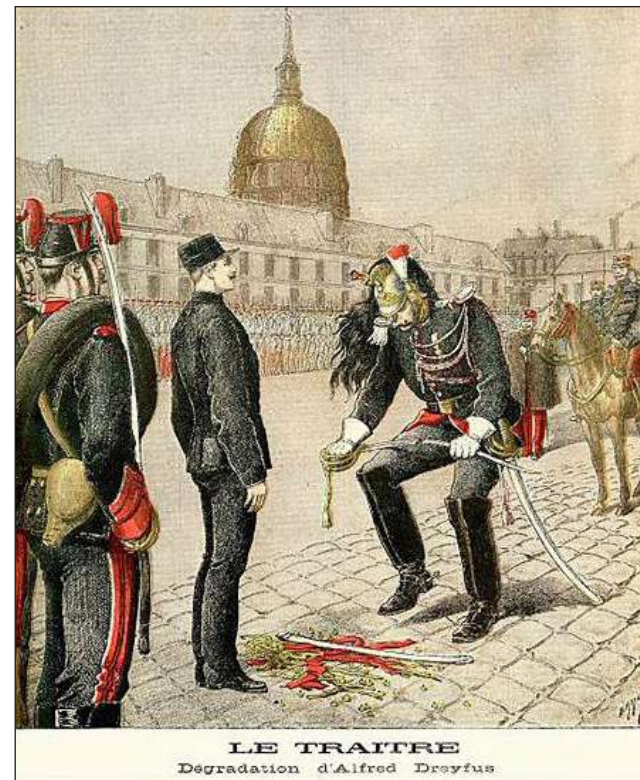
Der er relativt lidt omtale af jøder i det 19. århundrede, men "Dreyfus Affæren" fra 1894 viser med al tydelighed, at der under overfladen ulmede noget skæbnesvangert: Den gamle antijødiskhed, eller med et nyt udtryk (fra 1878) "anti-semitisme". I 1886 havde Édouard Drumont forfattet og udgivet en bog "La France Juive" hvor han retter voldsomme angreb mod alle jøder uden undtagelse for deres skadelige indflydelse på det franske samfund. Denne kollektive beskyldning skulle have været forårsaget af bl.a. nederlaget til Tyskland i 1871, hvorefter alle havde brug for at finde synderbukke. Hvem kunne være mere velegnet end "jøderne"?

Leon Blum,
populær og forhad

Alfred Dreyfus,
offer for antisemitismen

Alfred Dreyfus, alsacisk officer og jøde, blev fundet skyldig i højforræderi. Dømt skyldig og forvist. Senere bevist uskyldig, som offer for en sammensværgelse, og benådet, men ikke helt rensat i begyndelsen. Problemet var hærens ære: hvordan skulle man kunne indrømme en sådan fejltagelse uden at kompromittere hæren? Hvilken rolle spiller en enkelt mands skæbne dog i forhold til hærens ære? Hvem ville spille deres tid og energi på en tilfældig jødisk officers skæbne? Det lykkedes dog en række kendte personer, anført af forfatteren Émile Zola og politikere, at få

omstødt Alfred Dreyfus' dom. Den berømte forfatter, Marcel Proust, selv "israélite" sagde i den forbindelse, at denne sag ikke havde interesseret ham. Han var overbevist om, at denne mand var skyldig. Det vil med andre ord sige, at man ikke skal tro, at andre jøder talte hans sag. I hvert fald ikke offentligt. Det var netop én af betingelserne for at opnå social ligeberettigelse, at man

gjorde sig "usynlig" som jøde. Fordomme mod jøder eksisterede stadig i det anti-republikanske ekstreme højre og den katolske kirke. Man så jøderne som hovedfjenden, som personer der ville undergrave det "sande og sunde" Frankrig, et land ødelagt af revolutionens lighedstanker. Det var lige før man ville beskyldte jøderne for at være årsagen til denne ugudelige revolution.

En historisk forklaring på Kirkens anti-jødiske og anti-republikanske stillingtagen kunne være, at den mistede sin afgørende magt inden for al undervisning med en republikansk skole, som ville give generel undervisning til børn af alle sociale klasser, også jøder.

En direkte konsekvens af Dreyfus Affæren blev adskillelse af Stat og Kirke i 1905. Republikken kunne ganske enkelt ikke leve med en institution som var ideologisk hovedmodstander. En anden konsekvens var dannelsen af henholdsvis "Action française" og korpset "Les Camelots du Roi" (1908) på initiativ af Charles Maurras. Han var erklæret modstander af hele lighedstanken og ville genskabe fortidens klasse-samfund under den franske enevælde.

Alfred Dreyfus selv fik fuld oprejsning i 1908, og det viser helt tydeligt, at hans sag var et dybereliggende samfundsanliggende og ikke bare en tilfældig personsag med en uskyldigt dømt. En slags skjult borgerkrig.

ILLUSORISK TRYGHED

Der blev borgfred i Frankrig under "La Grande Guerre" (1914 – 18), fordi Kirken valgte at holde lav profil for at tjene det nationale sammenhold i krigstid. Jødiske mænd deltog som gode patrioter side om side med andre franske mænd og modtog ligeledes medaljer for heltemod. Måske var denne krig årsagen til, at anti-jødiskheden forsvandt fra dagens lys i mange år fremover, men den var altid et ulmende fænomen.

I 1936 gjorde Charles Maurras' højreekstremister sig bemærket ved deres drabsforsøg på Léon Blum, socialistleder – og "israélite". Det mislykkedes, og denne dannede Frankrigs første socialistregering "Front populaire", som gav arbejderklassen sociale forbedringer med betalt sommerferie for første gang. Han var naturligvis ikke populær i højreorienterede kredse og han blev "ideologisk prügelnabe". Senere fængslet af Vichy og interneret i Buchenwald.

Inden krigen i 1939 blev der i Frankrig indført en lov, der gjorde det strafbart at fremsætte "anti-semitiske" udsagn.

Man var nået langt i beskyttelsen af de jødiske medborgere, og jøder på fransk jord følte sig trygge og i sikkerhed inden for franske grænser op til krigens begyndelse i 1939. En illusion der fik konsekvenser.

Den tyske besættelse i juni 1940 var et chok for alle, og det må have været et sandt mareridt for mange jøder at erfare, at deres elskede nye fædreland var blevet besat af hovedfjenden, Tyskland.

Efter at have sundet sig lidt fandt det yderste højre ud af, at det nazistiske Tyskland var en fjende, men også en fin allieret i deres permanente kamp mod "republikken og jøderne". Derfor blev der hurtigt dannet en lydregering i Vichy, hovedsæde for regeringen i den ubesatte zone. Den jødiske befolkning, som skønnes at have været på 330.000 personer i 1940, var sammensat af ca. 200.000 franske statsborgere og ca. 130.000 udenlandske jøder. Det store tal af flygtninge viser fransk politik i 1930'erne, som adskiller sig radikalt fra dansk praksis: i Danmark blev jøder afvist ved grænsen. Samme praksis i England og USA efter 1938.

Frankrig og Holland var undtagen, og de havde derfor et stort antal udlændinge.

I Frankrig opstod der hurtigt et skel mellem "israélites" og jødiske flygtninge. Myndigheder og befolkning frygtede "spioner" blandt de tyske flygtninge. Alle frygtede alle, men det var dog forholdsvis let at "skjule" sig i storbyer, fortrinsvis Paris. Det store problem var sproget, og som udlænding kunne man ikke forvente nogen hjælp fra franskmænd.

Vichy-regeringen arbejdede tæt sammen med besættelsesmagten og begyndte allerede i oktober 1940 at udvikle nye "racelove", helt på eget initiativ. Disse love fratog jøder en lang række samfundsmæssige rettigheder, en slags "social udrensning": jøder kunne ikke længere bestride en række erhverv, hvoraf de centrale var undervisning, presse, administration og erhvervsmaessige topposter. Den lovgivning blev fulgt op af en systematisk udplyndring af al jødisk ejendom, den såkaldte "spoliation", hvor advokater og embedsmænd en masse brugte tiden på at afvikle jødisk ejendom. Det var en skamplet på Vichy regeringen

og dens folk. Et rent fransk initiativ helt i tråd med Charles Maurras' tanker om et Frankrig der var blevet befriet fra «jødisk dominans». Hævnens var sød : nu havde man endeligt fået has på republikken med dens unaturlige lighedstanke der havde sat jøderne i stand til at tage magten. Vichy var ideologisk fascistoid og helt klart anti-demokratisk.

VEL' D'HIV RAZZIAEN

Tysk lovgivning starter for alvor i foråret 1942 : først indføres "den gule stjerne" som et symbol på "jøde", som skulle bæres offentligt i den besatte zone. Derpå en række bestemmelser: forbud mod bil, cykel, radio, biografer, parker osv. osv. Eneste formål: langsomt at svække moralen hos de ængstelige, isolerede jøder. Hovedplan: arrestation og deportation af samtlige jøder i Frankrig. Det bliver en vanskelig men nådesløs opgave for nazisterne og deres franske kollaboratører.

I juli 1942 forsøger besættelsesmagten med assistance fra fransk politi at arrestere 20.000 udenlandske jøder i Paris. Den såkaldte Vel' d'Hiv razzia i dagene 16. og 17. juli.

Det lykkes delvis. Man arresterer ca. 13.600 jøder, børn, kvinder og mænd. De bliver interneret i Vel' d'Hiv, overført til interneringslejren Drancy og senere deporteret til Auschwitz. At disse jøder alle var udlændinge skyldtes fransk modstand mod at røre ved franske statsborgere. Den ansvarlige politichef i Paris, Renée Bousquet, modsatte sig på Vichys ordre arrestation af franske jøder. Hvorfor? Det ved man ikke med sikkerhed, men det har givetvis været på grund af holdningen i det franske samfund generelt.

Reaktionen mod denne arrestation, som foregik i al offentlighed, kom dog også prompte fra bl.a. både den protestantiske og den katolske kirke. Trods en traditionel modstand mod jøder reagerede man mod denne umenneskelige behandling af uskyldige børn, kvinder og mænd. At være lidt anti-jødisk gør jo ikke en person til en forhærdet anti-semit, som det var tilfældet med overbeviste nazister og andre fanatiske racister. Razziaen var kun en delvis succes for tyskerne: den skabte en varig modstand mod Vichy

FORTSAT

og besættelsesmagten. Cirka 75.000 jøder blev sendt fra Drancy til fortrinsvis Auschwitz, og man skønner at cirka 90.000 jøder blev ofre for forfølgelser i Frankrig. Af disse var cirka 25.000 franske jøder og resten udenlandske.

Med til historien hører også, at det godt nok var fransk politi der deltog i den store razzia i 1942, men det var også det franske politi der gjorde at ca. 7.000 jøder blev advaret og kunne flygte. Som Simone Veil har skrevet i sin "Une vie": "I Frankrig overlevede ¾ af alle jøder, mens tallet var langt lavere i andre besatte lande. Undtagen Bulgarien og Danmark." Simone Veil, selv "israélite", arresteret i Nice i 1944, overlevede Auschwitz, men deltager ikke i kollektive beskyldninger mod Frankrig som værende anti-semitisk. "Uden fransk assistance havde tyskerne aldrig kunnet arrestere jøder i Frankrig, men uden fransk assistance havde der heller ikke været jøder levende i Frankrig i 1945." Så hårdt sætter hun det op. En anden pointe: hun hævder, at den frie zone reddede mange fra deportation. Især i Nice.

Den anerkendte historiker Jacques Sémelin er kommet frem til den samme konklusion: den franske befolkning udøvede civil ulydighed over for de franske og tyske myndigheder. Åbenlys vold mod medmennesker fremkalder en instinktiv modstand, så de republikanske grundtanker om lighed og broderskab kan måske alligevel overleve en tid med krig og social opløsning.

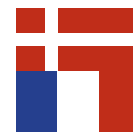
FRANKRIG – EN SMELTEDIGEL

Efter 2. verdenskrig fortsatte livet for jøder i Frankrig, og man forsøgte efter bedste evne at genskabe sig et liv trods lidelser og tab på enhver måde. Tiden var dyster, for der måtte ikke tales om hændelser under krigen. De Gaulle pålagde de franske jøder tavshed offentligt. Landet skulle genrejses, og efter en hård udrensning i det første år efter krigen begyndte man at slå en streg over alle forbrydelser fra besættelsestiden. Som den første politiker erklærede præsident Jacques Chirac i 1995, at Frankrig som nation burde påtage sig det historiske

ansvar for det forsmædelige samarbejde med det nazistiske Tyskland. For at undgå at det kunne gentage sig i fremtiden.

Det republikanske Frankrig har historisk set været under angreb fra anti-demokratiske kræfter, men det har modsat også været det store "eksil" for mange forfulgte jøder fra især Tyskland og Østeuropa. Landet har været en "smeltedigel" for utallige grupper af indvandrede der har bidraget til at gøre Frankrig til det, det er. Derfor er det også absurd at ville genskabe fortidens Frankrig. Et moderne demokrati skabes på menneskerettigheder og værdier. Frankrig er netop kendt som "le peuple du livre" og det forener fint franskmænd, jøder eller ej.

Lasse Rose Nielsen
er cand mag i engelsk
og fransk,
tidligere gymnasielærer
i Aalborg, nuværende for-
mand for Alliance Française
i Aalborg og i 40 år
underviser i fransk
på Folkeuniversitetet.

DIN FRANSKE FORBINDELSE

ASSISTANCE TIL DIN FRANSKE HVERDAG

Når sproget volder problemer, kan man godt savne at have en franskyndig ved hånden.

Jeg tilbyder min assistance i Frankrig til arbejdsopgaver, som tilpasses dine behov. F.eks:

- at varetage din skriftlige korrespondance og oversætte din modtagne post
- at fungere som kontaktpunkt til offentlige myndigheder og diverse forsyningselskaber
- at hjælpe dig når bilen skal ind/ omregistreres
- at søge byggetilladelser på dine vegne
- at foretage telefonopkald og booke aftaler
- at ledsage dig ved diverse møder/aftaler
- at være bindeled til din franske håndværker og holde opsyn med arbejdets gang, når du ikke selv har mulighed for det
- at søge information om franske forhold
- at repræsentere dig ved generalforsamlingsmøder o. lign.
- at være til stede når elmåleren skal aflæses, blikkenslageren lukkes ind, mm.

Jeg er bachelor i fransk. Jeg har været bosat i Sydfrankrig ved Nice siden 1996 og er fransk gift.

Jeg har et indgående kendskab til fransk kultur og kommunikation.

Kontakt mig for nærmere oplysning eller kig ind på www.dinfranskeforbindelse.dk

Lykke SAVIANE

Tlf. +33 (0)493 791 757 - Mobil: +33 (0)682 416 061 - lykkesaviane@orange.fr

Professionel flytning til og fra Frankrig
Vi leverer tryghed og sikker flytning af Deres bohaver

Ørslev Flytteforretning
45 5598 1055
flyttemanden@email.dk
www.orslevflyt.dk

BAGOM FORDOMMENE

Den alsidige forfatter Eric Emmanuel-Schmitt er et bekendtskab værd

Af Niels Grymer

At rejse er ikke geometri. Det gælder ikke om at finde den rette linje mellem to punkter og tilbagelægge afstanden så hurtigt som muligt. De, der tager motorvej eller fly, oplever ingenting. Man skal rejse langsomt og opmærksomt. Sådan skal man også leve.

Denne rejse- og livsvisdom lærer en jødisk dreng af en muslimsk mand. Drengen, Moïse, og manden, Monsieur Ibrahim, er hovedpersoner i en herlig og tankevækkende lille roman, skrevet af en af de mest læste fransksprogede forfattere, belgieren Eric Emmanuel-Schmitt. Bogens titel er "Monsieur Ibrahim et les Fleurs du Coran" ("Monsieur Ibrahim og Koranens blomster").

Moïse og Monsieur Ibrahim bor begge to i Paris, i Rue Bleue – som ikke er blå.

Ibrahim driver en lille købmandsbutik på hjørnet. I gaden er han kendt som "araberen", hvad han ikke er. Han er fra Tyrkiet. Lige i nærheden finder man Rue Paradis. I den gade holder de prostituerede til. Om det er Paradis, kan der være delte meninger om.

Sådan er der meget, der ikke er, hvad man først troede. Moïse, der ved romanens begyndelse er 13 år, bor med

sin fraskilte far i et hjem, der er blottet for kærlighed. Den fortrolighed og ubetingede accept, han savner, finder han hos "araberen på hjørnet". Nærheden og omsorgen finder han på mere end én måde hos de prostituerede.

DER ER ALTID MERE AT SIGE

Fordomme står for fald i Eric Emmanuel-Schmitts romaner, noveller og skuespil. Der er altid mere at sige om mennesker, end det overfladiske blik ser. Skinnet kan bedrage, som titlen, frit oversat, lyder på et af de to tegneseriehefter, han indtil videre har udgivet sammen med tegneren Janry. "L'apparence est trompeuse" lyder originaltitlen.

Også mennesker, som man i første omgang vil dømme hårdt, kan Emmanuel-Schmitt skildre, så man får forståelse for dem. Det gælder Moïses tillukkede far, der behandler sin søn som en hund, og det gælder hans mor, der forsvandt ud af sin søns liv, da han var spæd. Ved bogens slutning forstår man dem bedre.

Noget af det, der kendetegner Eric Emmanuel-Schmitt, er hans evne til at se verden med barnets øjne. En serie på otte korte romaner handler

om livets store spørgsmål set med barnets øjne. Foruden romanen om Monsieur Ibrahim er det bl.a. "L'Enfant de Noé" ("Noahs barn"), "Oscar et la dame rose" ("Oskar og den rosa dame").

Ikke bare børns verden forstår han at leve sig ind i. "Ulysse from Bagdad" ("Odysseus fra Bagdad") er titlen på en roman, hvis fortæller er en ung mand, der flygter fra det krigshærgede Irak og når til Europa, hvor hans trængsler langt fra er slut.

MENNESKEHEDENS

HISTORIE I OTTE ROMANER

I de seneste år har Eric Emmanuel-Schmitt kastet sig ud i et projekt, som de fleste ville knække halsen på. I otte bind vil han i romanform fortælle intet mindre end menneskehedens historie. De første fire bind er udkommet. I bind tre er vi i det gamle Egypten. I bind fire er han nået til Grækenland i det fjerde århundrede før Kristus. Som man kan forstå, er der et stykke vej igen!

Hvordan tør han binde an med et så gigantisk projekt?

Som forudsætning har han en universitetsgrad i filosofi, stor historisk viden, en mindst lige så stor videbegærlighed – og

dertil viljen til hårdt arbejde. Selv betegner han arbejdet med hvert bind som "et maratonløb i sprintertempo".

De første fire bind har fået positive anmeldelser

JEG KOM SOM ATEIST OG TOG DERFRA SOM TROENDE

Som om det store ottebindsværk ikke gav arbejde nok, tog han sig i 2023 tid til at skrive en lille bog med titlen "Le défi de Jérusalem" ("Jerusalems udfordring"). Bogen lægger sig op ad en tidligere udgivelse "La Nuit de Feu" ("Ildens nat") fra 2015. Denne titel leder tanken hen på Blaise Pascal, der en novembernat i 1654 havde en åndelig oplevelse, som prægede ham livet igennem. "La Nuit de Feu" kaldte han det selv.

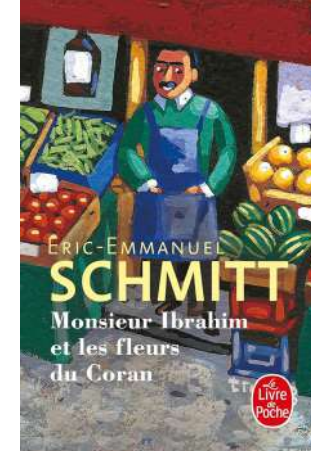
I "La Nuit de Feu" har Eric Emmanuel-Schmitt fortalt om, hvordan han som 28-årig var med en gruppe på rejse i Saharas ørken. På et tidspunkt kom han væk fra gruppen og kunne ikke finde tilbage. En hel nat måtte han tilbringe alene i det øde, kolde ørkenlandskab uden at vide, om han nogensinde ville gense de andre. Mærkeligt nok var det ikke angst, der greb ham under den uendelige stjernehimmel, men derimod en følelse af dyb fred. Uvist hvor det kom fra,

blev han fyldt med en overvældende tillid til, at alt har en mening. En forvisning om, at alt var godt.

"Jeg gik ud i ørkenen som ateist", har han siden fortalt, "og jeg tog derfra som troende". Selv har han forklaret, at det ikke var en religiøs oplevelse knyttet til en bestemt religion. Snarere en spirituel erfaring af, at virkeligheden er større, end han forestillede sig. Som han selv udtrykker det: "Før mente jeg, at verden var begrænset. Nu indså jeg, at det er min ånd, der er begrænset."

Mange år senere gjorde han en lige så skelsættende erfaring i Jerusalem, en by, som på mange måder er en modsætning til ørkenens stilhed. Det fortæller han om i "Le défi de Jérusalem"

Hele det religiøse menageri på de hellige steder i Jerusalem gav ham afsmag. Sådan var det også i gravkirken, hvor pilgrimme og turister står i kø for en ad gangen at få et blik derind, hvor man mener Jesus blev korsfæstet og begravet. Uden forventning stillede Eric Emmanuel-Schmitt op i køen. Da det blev hans tur, skete der noget ubeskriveligt og overvældende for ham.

Foran ham var der ingen. Alligevel mærkede han en varme som fra et menneske og havde en stærk følelse af at blive set. Med alle sanser, også med lugtesansen, fornemmede han, at han befandt sig over for et levende, personligt nærvær. For ham selv var der ingen tvivl: det var den korsfæstede og opstandnes nærvær.

På youtube kan man høre ham fortælle om oplevelsen i Jerusalem, og om hvordan han nu ikke tøver med at kalde sig kristen.

Man kan også høre, hvorfor han har kaldt bogen "Jerusalems udfordring".

Jerusalem er som bekendt en hellig by for både, jøder, kristne og muslimer. De tre religioner udfordres i Jerusalem til at komme ud af deres gensidige fjendtligheder og til at se hinanden uden fordomme. Vi udfordres til, bag alle forskellene (bag "l'apparence trompeuse") at se, at vi alle er mennesker, fælles om det samme liv, med den samme tørst efter mening.

MONT SAINT MICHEL, VIDUNDERET MED EN DANSK FORBINDELSE

af Max Ulrich Klinker

Mellem Normandiet og Bretagne ligger en af Frankrigs kendteste turistattraktioner Mont Saint Michel (dk. Ærkeenglen Michaels Bjerg), som er et historisk kloster indstiftet til ære for ærkeenglen Michael på en 28 hektar stor ø i havet, hvor tilfartsvejen to gange i døgnet oversvømmes af Europas kraftigste tidevand. Ifølge legenden rejser vandet sig hurtigere end en hest kan galopere. Og der er kviksand flere steder i området.

Foran biskop Aubert af Avranches (625 - 725) åbenbarede Ærkeenglen Michael sig i 708. Biskoppen blev bedt om at opføre en kirke. Selv den gang var det sin sag at sætte himmel og hav i bevægelse på baggrund af det, der kunne være en drøm. Så først da ærkeenglen havde vist sig tre gange rettede biskoppen sig efter budskabet. Nu manglede han bare at vide hvor en kirke skulle bygges. Snart efter var en tyr forsvundet fra et hushold, og da man senere besynderligt nok fandt den på toppen af en den lille ø ude i havet, tog man det som et tegn. Og så var det bare om at komme i gang med at bygge kirken.

I 966 omdannedes kirken til et benediktinerkloster, hvorefter

et imponerende bygningsværk efterhånden rejste sig. Dog ikke uden komplikationer. Øjensynligt har de gode munke været bedre til åndelige sysler end til at bygge. Bl.a. brasede klosterkirkens ene side sammen allerede få år efter opførslen. Samme skæbne led tårne og andre bygninger. Men ved ihærdighed fik man efterhånden opført og genopført det Mont Saint Michel, som man kan se i dag, og som ca. 1,5 mio. turister årligt vælger at se.

Benediktinerordenen er især kendt for deres fremstilling af bøger. Det var et vigtigt, men også et kompliceret arbejde, før Johann Gutenberg i Strasbourg i ca. 1450 opfandt bogtrykningskunsten. Indtil da måtte bøger afskrives (kopieres). Skrivestuen ligger i den del af klostret som kaldes for La Merveille (dk. Vidunderet). Sammen med en køn klosterhave, rum som munkenes spisesal og sal for korsriddere for nu kun at nævne alt for få, får man et glimrende indblik den prægtige storhed.

KLOSTER, FÆSTNING OG FÆNGSEL

I krigsøjemed ligger Mont Saint Michel strategisk centralt.

Det har afstedkommet, at klostret samtidigt er bygget som en fæstning. En af de første krigere var vikingehøvdingen Rolf (844 - 930), der forfranskede sit navn til Rollo, og som blev stamfader til det normanske dynasti i Normandiet og i England, idet den franske kong Karl den 3. (879 - 929), omtalt som Karl Den Enfoldige, overlod ham store dele af det vestlige Frankrig, herunder Mont Saint Michel.

Til gengæld skulle Rollo og normannerne - mændene fra nord - beskytte franskmændene over for andre vikinger. Det skete under indgåelse af Saint-Clair-Epte-traktaten i året 911.

I den anledning blev Rollo døbt og opløftet til greve af Rouen, og han blev gift med Karls uægte datter Gisela. Beseglingen af traktaten mellem Karl og Rollo blev en kompliceret affære. For Rollo skulle knæle og kysse Karls fod, men det nægtede han. Man nåede frem til et kompromis: en af Rollos mænd skulle gribe kongens fod, men uden at knæle, og han var så høj, at da han løftede armen, mistede Karl balancen og faldt bagover. Traktaten blev alligevel en succes

både for Karl og for Rollo. Karl fik fred i resten af sit rige, mens vikingerne opnåede land og rigdom. Og fra da af kunne man formodentlig også tale dansk på Mont Saint Michel. Det kunne man nemlig i flere hundrede år i hans grevskab.

Retfærdigvis skal det nævnes, at det stadig er omdiskuteret hvorvidt Rollo var af dansk eller norsk herkomst. Blandt andre krigere var Rollos oldebarn Vilhelm (Guillaume på fransk eller William på engelsk), som efter slaget ved Hastings i 1066 tituleredes Vilhelm Erobreren og konge af England.

På det berømte Bayeux-tæppe, der er udstillet i byen Bayeux (og med en imponerende kopi på Børgholm Kloster i Vendsyssel) kan man se Vilhelm Erobreren ankomme med sin hær til Mont Saint Michel.

Under de utallige engelsk-franske arvekrigs har Mont Saint Michel ofte været et krigsmål og genstand for belejring. Klosters daværende abbed (leder) de Thorigny formåede at arrangere et hemmeligt mæglingssmøde mellem den engelske og franske konge på Mont Saint Michel i 1158.

Gennem sin lange historie lykkedes det aldrig fjender at indtage klosteret. Heller ikke under religionskrigene (protestanter mod katolikker) i 1500-tallet. Men den franske revolution i 1789 satte et punktum for klostret. Måske ud fra en betragtning om, at når ingen fjender kan komme ind, kan heller ingen fjender komme ud, omdannede de revolutionære klostret til et regulært fængsel. Især politiske fanger (modstandere af revolutionen) sad indespærret på Mont Saint Michel i det næste halvhundred år, hvorefter klosterborgen blev forladt og henlå øde.

Helt øde var den nu ikke. For allerede siden 1200-tallet var der for foden af klostret opstået en landsby, som i dag må være en af Frankrigs mindste kommuner med bare 47 indbyggere. Da myndighederne i 1874 erklærede Mont Saint Michel for et nationalt klenodie, åbnede en af byens indbyggere, Madame Mére Poulard et gæstgiveri for en begyndende turisme. Særlig berømmet var hendes omeletter. Restauranten af samme navn findes endnu og omeletterne efter samme opskrift ligeledes.

PILGRIMME, MUNKE OG TURISTER

Alle dage har Mont Saint Michel været et valfartssted for pilgrimme. Fra hele Europa og med apostlenes heste (læs: på gåben) som eneste transportmiddel har pilgrimme under store kraftanstrengelser begivet sig til øen for at bede ærkeenglen Michael om at gå i forbøn hos Gud. Med muslingeskaller om halsen - pilgrimmens symbol - ankom de gennem flere hundrede år i ti tusindtal, og blev beværtet på klostret.

Den sidste strækning - ud i havet gennem tidevandets luner - har været farefuld. Mange omkom tæt på målet.

Der fortælles en mirakelberetning om en højgravid kvinde som ville forcere den sidste vej til klosteret, selvom tidevandet var på vej til flod. Pludselig gik hun i fødsel og vandet steg. På forunderligvis steg vandet kun rundt om hende og hun fødte tørskoet.

Flere andre mirakler knytter sig til Mont Saint Michel. Bl.a. berettes der om en kvinde, der fik sit syn igen da hun så mod klostret. Det afstedkom, at den nærliggende kystlandsby kom til at hedde Beauvoir (dk. Smukt Syn).

Særligt bemærkelsesværdigt var 1300-tallets børnepilgrimme i alderen 8 - 12 år, primært fra Belgien og Tyskland, men også fra andre steder i Europa. Af uforklarlige årsager samlede børn sig i grupper og gik hele vejen til Mont Saint Michel. Kun med selskab af ærkeenglen Michaels fane og muslingeskaller.

I 1969 vendte syv benediktinermunke tilbage. Siden er det blevet til flere. Men de er svære at få øje på blandt de mange turister.

I den antikke jødedom og også i kristendommens litteratur optræder i alt syv ærkeengle ved navn. Mest kendt er ærkeenglene: Rafael (Gud helbreder på hebraisk), Gabriel (Gud er stærk på hebraisk) og Michael (Som Gud på hebraisk). Sidstnævnte er fører for den himmelske hær. I kunstens verden gengives ærkeenglen Michael i harnisk og med sværd i hånden, mens han er i færd med at træde Satan under fode (ofte gengivet som en drage).

Ærkeenglen Michael symboliserer derfor det godes sejr over det onde.

VILLEFRANCHE-SUR-MER

Meget charmerende lejlighed med panorama-udsigt over bugten

2 vær. lejlighed med ideel beliggenhed i Villefranche-bugten

I forlængelse af den gamle by med de krogede gader og de gul- og okkerkalkede huse, ligger der en meget lækker sandstrand samt gode restauranter. Lejligheden indeholder et stort køkken, spise- og opholdsrum, badeværelse med brusebad samt et soveværelse. Det store rum kan nemt deles op i en opholdsektion og et ekstraværelse.

Pris 595.000 euro

Scan QR-koden og se den flotte boligfilm!

Kontakt os når du skal sælge eller købe!

- Kom og besøg os - og se byens flotteste facade
- 65% af vores salg sker i samarbejde med andre mæglerfirmaer
- Nøglen til succes;
 - En skarp udbudspris
 - Den flotteste boligpræsentation
 - Meget stort netværk, med kontakt til alverdens købere via MLS-samarbejdet
- 40 års mæglererfaring, heraf 20 år i Frankrig

Nick Worm

Jesper Skjold

EDC Max Immo

1 Bd Albert 1er
06600 Antibes, Frankrig

Kontakt: +33 4 93 34 43 77
www.maximmo.dk
antibes@maximmo.fr

EN UDLANDSKIRKE ER SÅ MEGET MERE

Kirkekomiteens nyvalgte medlem, Gitte Vejlgård, præsenterer sig

Jeg flyttede til Sydfrankrig, nærmere bestemt La Seyne sur Mer, i 2013 sammen med min mand og vores to døtre. Beslutningen om at forlade Danmark og bosætte os i Sydfrankrig havde modnet i os nogle år, og frøet til den tanke var blevet plantet, fordi vi i 2006 havde købt en ferielejlighed i samme område og var blevet meget glade for at være hernede. Det er en beslutning, som vi aldrig har fortrudt.

Tilbage i Danmark arbejdede jeg som kunderådgiver og vurderingskonsulent inden for realkredit og senere som kommunikationsmedarbejder på en uddannelsesinstitution i Odense. Da vi flyttede til Frankrig, besluttede jeg mig for at bruge de sprogegenskaber, som jeg havde fået via min uddannelse i international virksomhedskommunikation på engelsk

og fransk, og begyndte at arbejde som freelance oversætter.

Mit første møde med Dansk Kirke i Sydfrankrig var i 2016, hvor vores ældste datter startede til konfirmationsforberedelse hos Carl Bjarkam. Det år var der mange konfirmander, og vi mødte mennesker, som vi kom til at sætte pris på, og som vi sidenhen har holdt kontakten til. Senere blev vores yngste datter konfirmeret af Niels Grymer på et meget lille hold, der faktisk kun bestod af hende. Det betød til gengæld en tættere kontakt til både Niels og Ida, og forløbet blev afsluttet med en smuk højtidelighed på vinslottet Palayson. Det var også gennem denne konfirmationsforberedelse, at vi hørte om kirkens julebasar og alle de andre aktiviteter, som kirken står for. Det gik op for mig, at en udlands-

kirke er så meget mere end bare en kirke og gudstjenester. Den er et kirkeligt, kulturelt og socialt samlingspunkt for de danskere, der bor i området, og som er med til at fastholde danske traditioner i en udenlandsk kultur. Jeg er selv en stor tilhænger af mange danske traditioner, og jeg vil gerne bidrage til, at kirkens alsidige funktion bliver opretholdt for de danskere, der måtte have det på samme måde.

SANKT HANS

Club Danois og Den danske Kirke indbyder i år til en fælles Sankt Hans aften. Det foregår mandag den 23. juni på stranden i Port La Raque.

Man medbringer selv picnickurv, bord og stole. Midsommersang og tale bliver der naturligvis også.

SPECIALISERET RÅDGIVNING

om dansk-franske retsforhold, herunder:

Køb og salg af fast ejendom i Frankrig

Oprettelse og registrering i SCI

Overdragelse af SCI-andele

Dansk-franske dødsboskifter

Dansk-franske testamenter og ægtepagter

Læs mere på www.dklaw.dk

Fransktalende dansk advokat med mangeårig advokaterfaring fra både Danmark og Frankrig

Fabritius Tegnagel & Heine

ANNE MIE LUND

Avocate-conseil auprès de l'Ambassade de France au Danemark
Partner-Advokat(L)-Mediator

(+45) 33 13 69 20 | aml@dklaw.dk

Amaliegade 4a, 2 sal, 1256 København K

STØT DANSK KIRKE I SYDFRANKRIG

Dansk Kirke i Sydfrankrig er Folkekirken i Udlandet.

Vi er tilsluttet Den Danske Kirke i Udlandet.

Vi holder gudstjenester i Cannes og Beaulieu og står til rådighed i glæde og i sorg.

Derudover arrangerer vi litteraturkreds, foredrag, konfirmandundervisning, familieaktiviteter, "Kirkenyt" og sørger for besøg hos syge og ældre.

KIRKEN ER FOR ALLE, OG VI HAR BRUG FOR ALLES STØTTE!

Kirken forsøger at få indtægt til drift ved overskud fra julebasaren og ikke mindst donationer fra herboende danskere. Vi beder derfor om din hjælp til at sikre, at kirken fremover kan danne ramme om et spændende og hyggeligt kirke- og kulturliv med mange aktiviteter for alle aldre.

KIRKEN HAR BRUG FOR DIT BIDRAG - DU KAN TRÆKKE DET FRA I SKAT OG FÅ STEMMERET PÅ GENERALFORSAMLINGEN!

Du kan få skattefradrag for din indbetaling til kirken. Er du skattepligtig i Frankrig kan du trække 66% af bidraget fra i skat, hvilket vil sige at et bidrag på 300 EUR kun koster 100 EUR for giveren. Hvis du er skattepligtig i Danmark kan donationen trækkes fra under gaver til velgørenhed. Din donation er også en forudsætning for at få stemmeret og valgbarhed til næste års generalforsamling.

HVORDAN STØTTER JEG KIRKEN?

Du kan støtte kirken ved at sende en check, udstedt til Eglise Danoise, til:
EGLISE DANOISE DE LA CÔTE D'AZUR
154 AVENUE DE LA COLLE, VILLA 8, 06800 CAGNES SUR MER

eller via bankoverførsel til vores bankkonto:
CIC LYONNAISE DE BANQUE, RUE DE LA LIBERTE, NICE,
IBAN: FR76 1009 6180 8500 0950 6730 120 / SWIFT: CMCIFRPP

eller via overførsel til Danske Bank gennem Den Danske Kirke i Udlandet:
Danske Bank konto 4400 4525210049
Swift/BIC DABADKKK - IBAN: DK9130004525210049
Mærk indbetalingen: "Gave til Nice"

ANDEN MULIGHED: nem og direkte donation online på linket
www.payassociation.fr/danskkirkeisydfankrig/gave

PÅ FORHÅND TAK FOR DONATIONEN!

Dennis Kaysen
INT.
REMOVALS

+45 40 13 16 82

dennis@denniskaysen.dk

denniskaysen.dk

MÅNEDLIGE AFGANGE
DANMARK - SYDFRANKRIG

Bekræftet oversættelse og rådgivning ved køb og salg af bolig

NIRA GLAD

Cand.ling.merc.,
certificeret translator og tolk i fransk
Expert près la Cour d'Appel de Montpellier

Kontakt til myndighederne, juridiske
dokumenter, sagsbehandling
og rådgivning samt bekræftet juridisk
oversættelse og legalisering.

Glad Translations

📍 Sværtegade 3, 3., DK-1118 København K

📞 + 45 51 24 64 03

✉️ rose@niraglad.dk

🌐 www.gladtranslations.dk

Dansk Kirke i Sydfrankrig
Eglise Danoise de la Côte d'Azur

Association déclarée, Journal Officiel du 23 août 1984, (Loi du 1er juillet 1901), fondée en 1978

Præst:

STILLINGEN ER VAKANT

Tlf. 06 60 81 64 48
154, av. de La Colle, villa 8
06800 Cagnes sur Mer
pasteur@eglisedanoise.org

Kirkekomiteen

Formand

Jesper Bitsch, tlf. 06 60 22 73 65
jesper@eglisedanoise.org

Næstformand

Susanne Hey, tlf. 06 19 41 73 13
susanne@eglisedanoise.org

Kasserer

Hans Janus, tlf. +45 51 51 10 38
hans@eglisedanoise.org

Gitte Vejlgård, tlf. 06 58 53 77 26
gitte@eglisedanoise.org

Esther Frederiksen, tlf. 07 72 41 04 76
esther@eglisedanoise.org

Ib Lynggaard, tlf. 06 70 35 71 10
ib@eglisedanoise.org

Suppleant

Helle Bjerrregaard
tlf. 06 76 12 93 09
helle@eglisedanoise.org

Hjemmeside

eglisedanoise.org

Kirkebladets redaktion

Kirkekomiteen

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere indsendte manuskripter.

PRAKTISKE OPLYSNINGER

Den Danske Kirke i Paris

17, Rue Lord Byron
75008 Paris
tlf. 01 42 56 12 84

Svenska Kyrkan

på Cote d'Azur
40 av. de Verdun
06800 Cagnes sur Mer
tlf. 04 93 20 40 64

Norsk Kirke i Frankrig

74, Rte de Montesson
78110 Le Vésinet
tlf. 01 30 15 07 29

**Ambassade Royal
du Danemark**

77, av Marceau, 75116 Paris
tlf. 01 44 31 21 21

**Consulat Général Royal du
Danemark, Monaco**

74, Bd. d'Italie
98000 Monaco
tlf. 377 93 50 02 03
Monaco@umgate.dk
Kontortid: man-fre 11-12
Generalkonsul:
Lis Cederholm

**Consulat Royal
du Danemark, Nice**

2, Place Grimaldi
06000 Nice
tlf. 06 49 79 94 64
Kontortid: Kun efter aftale.
Konsul:
Lone B. Guiran

VL Côte d'Azur

formand@vlcotedazur.dk
www.vlcotedazur.dk

Club Danois

(Association Culturelle
Franco-Danoise)
c/o EDC MAX IMMO
Nick Worm
1, Boulevard Albert 1er
06600 Antibes
sekretariat@club-danois.com

Club Norvège-Côte d'Azur

- c/o Torkil Baden,
650 Rue du Jardin Secret
06160 Juan les Pins
Tlf. 04 97 23 37 71
tobaden@hotmail.com

Danske Advokater

● Max Ulrich Klinker, Nice
tlf. 04 93 82 42 49
● Anne Mie Lund,
KBH/Nice
tlf. +45 33 13 69 20
● Nicolas Brahini, Nice
tlf. 04 93 83 08 76
● Steen Bille
Villeneuve-Loubet
tlf. 04 93 29 08 36
● Vivianne Pouplier,
St. Paul de Vence
tlf. 04 93 24 03 23

Danske Læger m.m.

● Tandlæge i Valbonne
T. Simonsen
tlf. 04 93 12 22 31
● Psykolog i Fayence
A.-M. Beck-Nielsen
tlf. 04 94 76 03 37
● Psykolog i Antibes
K. Andersen Rosa
tlf. 06 60 44 91 26
● Tandlæge i Mougins
Mette Mop
04 93 75 67 27/06 85 60 64 97

Client-driven property services on the Côte d'Azur

CABRIS, Eksklusivitet

Lækker villa fra 2006, beliggende i et eftertragtet, stille kvarter karakteriseret af store olivenlunde. Boligen på 230m2 byder på 3 soveværelser og en masterbedroom suite, samt et helt nyt, separat gæstestudie, lige velegnet til helårsbolig som til familieferier.

Flot anlagt have med opvarmet 16-meter pool, dobbelt garage, boules bane... og ikke mindst en særdeles smuk udsigt, helt ned til Middelhavet. Energiklasse C.

Pris 1.389.000€ (incl. mæglersalær, som betales af sælger)

Forsman & Hey sarl

Susanne Hey: +33 (0)6 19 41 73 13 Kontor: Tlf. +33 (0)4 92 42 06 19 /

Email: info@ForsmanAndHey.com
799 avenue de Touramy - 06250 Mougins
www.ForsmanAndHey.com

FRØ AF GLÆDE

Pinsebetragtning – i stedet for den aflyste pinsegudstjeneste

Af Niels Grymer

Jeg går på fortovet et sted i Aalborg. Inde i en have ser jeg to mænd, der går og hjælper hinanden med havearbejde. Den ene er nok tre år. Den anden er hans far.

Den tre-årige hjælper sin far med at køre trillebør. Han har fat i trillebørens ene håndtag. Da trillebøren skal vendes for at læsse jord af, kan ikke nå op til håndtaget, men han kan sige "Pyh!" lige så højt som far.

Jeg går videre og tænker på, at denne eftermiddag bliver der sået noget, ikke i haven, men i et lille menneske. Når drengen lægger sig til at sove i aften, vil der i ham være sået en glæde og stolthed. En glæde over timerne sammen med far. En følelse af at yde noget og være sammen om noget. En bevidsthed om at være værdsat.

Om 40 år, når drengen er 43, vil han måske have glemt alt om den eftermiddag i haven. Men den ligger der alligevel et sted inde bagved – sammen med de andre gode oplevelser, han forhåbentlig får som barn. Barndommens gode oplevelser kan ligge der som en glæde og tryghed, der bærer og styrker livet igennem.

Lykkelig den, der har fået sået mange gode frø i sin barndom. Ikke alle har det!

Også kirken taler om en glæde, der er blevet sået. Ikke bare i en enkelt have i Aalborg, men i verden. Det er en glæde, som gælder enhver uden forskel: en glæde, der siger til hver enkelt: -Du er elsket og værdsat i dag og alle dine dage, også når du har glemt alt om det.

Det er snart 2000 år siden, det frø blev sået. Men det ligger der stadig i vore sind, for så vidt som alt det med Jesus fortsat er en del af vores åndelige bagage, bevidst eller ubevidst. Uanset hvordan det går os, så ligger det der som en glæde, der kan spire og vokse.

Pinse betyder, at det, der blev sået i verden dengang, det kan vokse, bære frugt og leve op i mennesker, også i dag – så varmt og levende, som når et barn går med sin far bag en trillebør i haven.

